

РЕШЕНИЕ

№ 3551

гр. София, 02.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5527** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.203, ал.1 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ от Х. Ц. В., с адрес в [населено място] срещу Диагностично-консултативен център Х. - С." Е. [населено място] /Д./. С искова молба и молба - уточнение от 28.07.2020г. Х. В. претендира присъждане на имуществени и неимуществени вреди, произтичащи от: 1. бездействие - пропуск на Лечебно-консултативната комисия /ЛКК/ към Д. да изпълни законово вменените й задължения да изготви в нужната пълнота и точност задължителния Протокол на медицинска комисия, с който пациентът се изпраща за освидетелстване от ТЕЛК, тъй като в протокола не е отбелязан един от поводите за издаването му, а именно продължаване на отпуск, поради нетрудоспособност. Твърди се, че бездействието е осъществено на 02.11.2018г.; бездействието на ЛКК, чийто членове не са издали болничен лист за периода от 26.11.2018г. до 31.01.2019г., като бездействието е осъществено на 26.11.2018г.

Иска се присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 2826,19 лв. за периода от 26.11.2018г. до 31.01.2019г., от които:

- сумата 330,70 лв. - обезщетение за пет работни дни през м.ноември 2018г., ведно със законната лихва в размер на 52,91 лв. за периода от 31.12.2018г. до 28.07.2020г., датата на подаване на исковата молба;

- сумата 1190,70 лв. за 18 работни дни през м. декември 2018г., ведно със

законната лихва в размер на 180,26 лв. за периода от 31.01.2019г. до 28.07.2020г.

- сумата 1304,79 лв. за 23 работни дни за м.януари 2019г., ведно със законната лихва в размер на 187,38 лв. за периода от 28.02.2019г. до 28.07.2020г.

Твърди се, че имуществените вреди имат характер на пропуснати ползи за Х. В., настъпили от бездействието на ЛКК по отношение ненадлежащото изготвяне на Протокол №2413/02.11.2018г. за явяване пред ТЕЛК и неиздаването на болничен лист за процесния период, през който ищецът е бил принуден да ползва неплатен отпуск, вместо да получава обезщетение за нетрудоспособност.

Предявен е и иск за неимуществени вреди в размер на 2000 лв., ведно със законната лихва за периода от 26.11.2018г. до 28.07.2020г. в размер на 339,44лв. Сочи се, че неимуществените вреди се изразяват в допълнителен, напълно излишен и противоположен за установеното тежко заболяване на ищеца, психически стрес и напрежение за процесния период, което напрежение продължава и към момента на подаване на исковата молба, тъй като В. все още не е получил защитата, която търси. В съдебно заседание исковата молба се поддържа чрез процесуален представител. Оспорва се отговорът на исковата молба подаден от ответника. Претендира се присъждане на разноски съгласно представен списък.

Ответникът с писмен отговор и в съдебно заседание чрез упълномощен представител оспорва исквете като недоказани и неоснователни. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура предлага исквете да бъдат оставени без уважение. Излага съображения за недоказаност на твърденията в исковата молба, включително за претърпени вреди.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства прие за установено следното:

Въз основа на сключен трудов договор на 05.03.2015г. ищецът Х. В. е бил назначен на длъжността "шофьор, тежкотоварен автомобил", в "Дирекция Верига на Доставка" на търговско дружество [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място]. С допълнително споразумение от 18.07.2017г. към трудовия договор е променен размерът на brutното месечно трудово възнаграждение.

Изготвена е Епикриза за проведено лечение на ищеца /операция, терапия и изследвания/ за периода от 28.05.2018г. до 05.06.2018г., с окончателна диагноза: С64 карцином на бъбрек.

Във връзка със заболяването на ищеца е бил разрешаван отпуск за временна неработоспособност, за периода от 28.05.2018г. до 23.11.2018г., без прекъсване, общо за 180 календарни дни, със следните болнични листове: болничен лист № Е20181587764, издаден от УМБАЛ С. О. за периода от 28.05.2018г. до 05.07.2018г. - за 39 дни; болничен лист № Е 20181661404, издаден от Д. Х. Е. С. за периода от 06.07.2018г. до 04.08.2018г. - за 30 дни; болничен лист № Е 20181347113, издаден от Д. Х. Е. С. за периода от 05.08.2018г. до 03.09.2018г. - за 30 дни; болничен лист № Е 20182286335, издаден от Д. Х. Е. С. за периода от 04.09.2018г. до 03.10.2018г. - за 30 дни; болничен лист № Е 20182598830, издаден от Д. Х. Е. С. за периода от 04.10.2018г. до 02.11.2018г. - за 30 дни; болничен лист № Е 20182599205, издаден от Д. Х. Е. С. за периода от 03.11.2018г. до 25.11.2018г. - за 21 дни. Всички болнични листове са издадени от ЛКК.

С разпореждане от 28.06.2018г., издадено от ТП на НОИ - С. област на Х. В. е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 08.02.2018г.

Представен е медицински протокол на ЛКК към Д. Х. Е. С. №273/02.11.2018г. за освидетелстваното лице Х. В.. ЛКК е в състав: д-р И. К. - председател, д-р Н. Ц. и д-р М. Х. - членове.

Във връзка с настоящото производство на 24.10.2020г. членовете на ЛКК са подписали писмени обяснения, адресирани до управителя на Д.. Посочили са, че на 23.11.2018г. е издаден протокол за ТЕЛК, за преценка на работоспособността след шест месечен период на непрекъсната временна неработоспособност, която е от компетенцията на ТЕЛК.

Изготвен е Протокол на медицинска комисия № 2413/02.11.2018г. при Д. Х. - С. Е. във връзка с освидетелстване на Х. В., в отпуск от 28.05.2018г. до 23.11.2018г. Заключение е: Изпраща се на ТЕЛК за преценка на трудоспособността. Протоколът е изготвен от комисия в състав: д-р И. К. - председател, д-р Н. Ц. и д-р М. Х. - членове.

С Приложение №2.25 към заповед № ЛКК-1/15.01.2018г. директорът на Столична регионална здравна инспекция е определил състави на ЛКК на Д. Х. - С. Е. за 2018г. - обща ЛКК, база К., с председател д-р И.К. и членове, между които и: д-р М. Х. и д-р Н. Ц..

Със заповед №17/17.01.2018г. на управителя на Д. Х. - С. Е. е определена обща лекарска консултативна комисия, база К., с председател д-р И.К. и членове, между които и: д-р М. Х. и д-р Н. Ц..

С Експертно решение /ЕР/ №0057-004/15.01.2019г. на ТЕЛК общи заболявания към МБАЛ [фирма] - Е. ищецът е освидетелстван с 95 % трудова неработоспособност без чужда помощ за срок от две години - до 01.01.2021г. В ЕР е посочено, че до 23.11.2018г. ищецът е бил временно неработоспособен и че датата на прекратяване на паричното обезщетение за временна неработоспособност е 24.11.2018г.

В съдебно заседание на 12.11.2020г. съдът е приел за установено по делото, че ЕР №0057-004/15.01.2019г. на ТЕЛК общи заболявания към МБАЛ [фирма] - Е. не е обжалвано от адресата - Х. В..

Видно от Акт за прекратяване на административно производство от 26.11.2019г. НЕЛК е оставила без разглеждане жалбата на Х. В. от 23.05.2019г. срещу ЕР №57/15.01.2019г. на ТЕЛК - общи заболявания към МБАЛ [фирма] - Е., като недопустима, поради просрочие.

Представени са: Карта за оценка на физическата годност на водач за придобиване на правоспособност за управление на МПС от 07.02.2019г., издадена от Транспортна областна лекарска експертна комисия, епикризи, образни изследвания, копие на лична амбулаторна карта, сигнал до министерство на здравеопазването и до НЗОК и фишове за изплатено трудово възнаграждение, от които е видно, че за 5 дни за м. ноември 2018г., за месец декември 2018г. и месец януари 2019г., поради ползване на неплатен отпуск ищецът не е получил трудово възнаграждение.

Изготвена е справка от Национален осигурителен институт /НОИ/ по ЕГН за представени документи и изплатени обезщетения и помощи от ДОО за Х. В., от която е видно, че след издадения болничен лист № Е 20182599205, издаден от Д. Х. Е. С. за периода от 03.11.2018г. до 25.11.2018г. следващият болничен лист е за периода от 24.06.2019г. до 26.06.2019г., които не е подлежал на плащане.

На 09.12.2019г. е издадена служебна бележка от ръководител отдел Човешки ресурси на [фирма], в уверение на това, че за периода от 24.11.2018г. до 31.01.2019г. Х. В. е ползвал неплатен отпуск зачетен за трудов стаж.

Видно от ЕР № 0111/30.01.2018г. С. Н. В. - съпруга на ищеца, е с призната 72 % трайно намалена работоспособност, със срок до 01.01.2021г.

Разпитана в съдебно заседание С. В. свидетелства, че първите шест месеца ищецът получавал болничните листове без проблем от ЛКК, но след това ЛКК изготвила протокол, в който не било отразено, че ищецът следва да получи и болничен лист наред с преосвидетелстването от ТЕЛК. След като ТЕЛК издала ЕР, но не и болничен лист ищецът се обърнал за решаване на въпроса към д-р К., който обяснил, че първо трябва да се яви на ТОЛЕК и след това ще му бъде издаден болничен лист. Тъй като болничен лист не бил издаден ищецът се принудил да ползва неплатен отпуск за времето, през което не бил на работа в очакване на отпуск по болест. През това време бил в тежко здравословно състояние. Създалата се ситуация се отразила негативно и на свидетелката.

Съдът е указал на ищеца, че не сочи доказателства за размера на претендираните имуществени вреди и размера на законната лихва. В тази връзка ищецът се е позовал на изготвената от НОИ справка за главницата. За лихвата не е ангажирал доказателства.

ПРАВНА СТРАНА

Искът е допустим. Твърди се, че в резултат на незаконосъобразни действия/бездействия на ЛКК при Д. Х. Е. С. ищецът е претърпял имуществени и неимуществени вреди. Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението /чл.204, ал.4 от ЗОДОВ/, така както е сторено в настоящия случай. Ищецът е адресат на незаконосъобразните действия/бездействия, от които твърди, че е претърпял имуществени и неимуществени вреди, предмет на исковата молба.

Отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица е уредена в разпоредбата на чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Съгласно посочената разпоредба държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, а съгласно, ал.2 исковите по ал.1 се разглеждат по установения в Административно процесуалния кодекс ред. За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, ищецът следва да установи наличието на следните предпоставки: 1.Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица при осъществяване на административна дейност, като в случаите на отговорност от административен акт, същият съгласно разпоредбата на чл.204, ал.3 от АПК, следва да е отменен по съответния ред; 2. Наличие на реална вреда /имуществена и/или неимуществена/, настъпила за ищеца; 3. Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Доказването на наличието на посочените предпоставки е в тежест на ищеца, за което е уведомен по надлежен ред. При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде ангажирана отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Предвид разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и

непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице, поради което имуществената отговорност по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

Съгласно чл.205 от АПК исковете се предявяват срещу юридическото лице, от чийто незаконосъобразни действия/бездействия са причинени вредите. В случая искът е предявен срещу Д. Х. Е. С. - юридическо лице, в структурата на което е органът, от чийто незаконосъобразни бездействия/действия се твърди, че са причинени вредите.

Съгласно чл.103, ал.1 и ал.2 от Закона за здравето /ЗЗ/ медицинската експертиза включва експертиза на временната неработоспособност, експертиза на вида и степента на увреждане и експертиза на трайно намалената работоспособност, като експертизата на временната неработоспособност се извършва от лекуващия лекар, лекарски консултативни комисии, териториални експертни лекарски комисии /ТЕЛК/ и от Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/. ЛКК се разкриват и закриват със заповед на директорите на регионалните здравни инспекции в лечебни заведения за извънболнична и болнична помощ по предложение на ръководителя на съответно лечебно заведение /чл.104, ал.1 от ЗЗ/.

Съгласно чл.24, ал.7 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /Правилника/, ред. ДВ, бр. 62 от 2018г., ЛКК освидетелства лицата за подготовка на документи и насочване към ТЕЛК при предхождаща временна неработоспособност. Лекарските консултативни комисии разрешават непрекъснат отпуск за временна неработоспособност до 180 календарни дни и не повече от 30 дни еднократно, като в тези 180 дни се включват и дните по предхождащия еднолично издаден болничен лист, /чл.26, ал.1 от Правилника/. Лекарските консултативни комисии насочват болните към ТЕЛК след изтичане на 180 дни непрекъснат отпуск поради временна неработоспособност или преди изтичане на 180 дни отпуск, ако има признаци за настъпила трайна неработоспособност; /чл.28, ал.1, т.1, т.2 от Правилника/. Лекарската консултативна комисия насочва болните за освидетелстване от ТЕЛК с "Медицински протокол на ЛКК", в който се вписват: трите имена, адресът, ЕГН, професията на лицето и работи ли в момента, ползваният отпуск за временна неработоспособност до момента, анамнезата, обективната находка, диагнозата на водещото и на придружаващите заболявания, мнение относно временната неработоспособност или трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане на лицето /чл.28, ал.3 от Правилника, ред. ДВ, бр. 62 от 2018г. /. ЛКК насочва болния към ТЕЛК не по-късно от 7 дни преди изтичането на отпуска по последния болничен лист. Медицинският протокол на ЛКК за продължаване на временната неработоспособност се внася в РКМЕ не по-късно от 3 дни от издаването му. Съгласно чл.112, ал.1, т.2 от ЗЗ решенията на ЛКК се обжалват - в 14-дневен срок от получаването им пред ТЕЛК.

Предвид изложеното съдът прие, че в случая не е налице бездействие на органа, тъй като ЛКК е изготвила медицинския протокол, с който ищецът е насочен към ТЕЛК. Непопълването на всички реквизити в протокола, вкл. непосочването на един от поводите, по които се издава протокола - продължаване на отпуската по болест, поради нетрудоспособност е елемент от съдържанието на протокола, а не отделно самостоятелно действие/бездействие и не подлежи на отделно оспорване. Дали медицинският протокол е законосъобразно изготвен или не е, следва да се установи от органа, пред който протоколът може да се оспори - в случая ТЕЛК. ТЕЛК се е

произнесла с ЕР, което подлежи на обжалване пред НЕЛК, а решението на НЕЛК подлежи на съдебно оспорване. ЕР на ТЕЛК не е оспорено и е влязло в сила. Несъгласието си с акта на ЛКК ищецът е могъл да реализира чрез оспорването му пред ТЕЛК.

Не е налице и бездействие от страна на ЛКК за издаване на болничен лист, предвид разпоредбата на чл.26, ал.1 от Правилника. Лекарските консултативни комисии разрешават непрекъснат отпуск за временна неработоспособност до 180 календарни дни и не повече от 30 дни еднократно. Към твърдяната дата за осъществяване на бездействието - 26.11.2018г. вече са били издадени болнични листове за временна неработоспособност за 180 календарни дни, респ. ЛКК не е имала право да издава други болнични листове, вкл. за периода от 26.11.2018г. до 31.01.2019г.

Съгласно чл.205 от АПК за ответника като юридическо лице е налице процесуална легитимация, но в конкретния случай Д. Х. Е. С. не е материалноправно легитимиран да отговаря по искове, произтичащи от актове на органи /ЛКК/ на друго юридическо лице - НЕЛК. Съгласно чл.112 от 33 актовете на ЛКК не подлежат на самостоятелен съдебен контрол, поради което установяването на тяхната незаконосъобразност по предвидения в закона специален ред не може да бъде осъществена и в производството по чл.203 и сл. от АПК. От своя страна предявените искове за имуществени и неимуществени вреди, както и за лихва, основаващи се на тази незаконосъобразност се явяват неоснователни.

При този изход на делото основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски. Представени са доказателства за внесен адвокатски хонорар в размер на 600,00 лв., които разноски следва да се заплатят от ищеца.

Така мотивиран СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Х. Ц. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] срещу Диагностично-консултативен център Х. - С." Е. [населено място] иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 2826,19 лв. за периода от 26.11.2018г. до 31.01.2019г., от които:

- сумата 330,70 лв. - обезщетение за пет работни дни през м.ноември 2018г., ведно със законната лихва в размер на 52,91 лв. за периода от 31.12.2018г. до 28.07.2020г.,

- сумата 1190,70 лв. за 18 работни дни през м. декември 2018г., ведно със законната лихва в размер на 180,26 лв. за периода от 31.01.2019г. до 28.07.2020г.

- сумата 1304,79 лв. за 23 работни дни за м.януари 2019г., ведно със законната лихва в размер на 187,38 лв. за периода от 28.02.2019г. до 28.07.2020г. - вреди, представляващи пропуснати ползи за Х. В., настъпили от бездействието на ЛКК по отношение ненадлежното изготвяне на Протокол №2413/02.11.2018г. за явяване пред ТЕЛК и

неиздаване на болничен лист за периода от 26.11.2018г. до 31.01.2019г., през който ищецът е бил принуден да ползва неплатен отпуск, вместо да получава обезщетение за нетрудоспособност, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Х. Ц. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] срещу Диагностично-консултативен център Х. - С." Е. [населено място] иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000,00 лв., изразяващи се в допълнителен, напълно излишен и противопоказан за установеното тежко заболяване на ищеца, психически стрес и напрежение за периода от 26.11.2018г. до 28.07.2020г., продължаващо и към момента на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва за периода от 26.11.2018г. до 28.07.2020г. в размер на 339,44лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА Х. Ц. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] да заплати на Диагностично-консултативен център Х. - С." Е. [населено място] сумата 600,00 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: